

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Poniedziałek dnia 18 Lipca r. s. 1832 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 9 Lipca.

Przez naywyższe dyplomata, nayłaskawiey mianowani Kawalerami Orderów: 17 czerwca. Sgo Stanisława 2go stopnia, Radca Stanu Vice-Gubernator Inflancki *Kube*. — 24 czerwca: Sgo Włodzimierza 1szej klasy Rzeczywisty Radca Tayny Kuznikow. — Sgo Alexandra Newskiego, Rzeczywisty Radca Tayny *Nelidow*, i Orderu Stay *Anny* 1szej klasy z Koroną Radca Tayny *Szulepow*, honorowi Opiekunowie Sankt-Petersburskiej Rady Opiekuńskiej.

— Przez naywyższy ukaz J. C. M. do Rady Państwa pod d. 25 czerwca, Radca Stanu Królestwa Polskiego *Łeński*, nayłaskawiey mianowany Rzeczywistym Radcą Stanu, i razem otrzymał rozkaz bydz pomocnikiem Sekretarza Stanu Rady Państwa w Departamencie interessow Królestwa Polskiego.

— W naywyższym Ukazie J. C. M. do Rządzącego Senatu pod d. 1 czerwca wyrażono:

Dla niedogodności, zachodzącej teraz w obrocie monety miedzianej w samych tylko sztukach dwukopiejkowych, i dla przywiedzenia wewnętrznej jej wartości do stosowności z ceną metalu w handlu, Uznaliśmy za dobre, utwierdzić przedstawienie Ministra Skarbu, przez Radę Państwa rozpatrzone, względem przemiany dawniejszego systemu monety miedzianej, na ośnowie następującej:

1) Nowey monety wybijać z puda miedzi 36 rubli.

2) Moneta ta ustanawia się czterech kształtów, jak jest wyobrażona na przyłączonych przytém rysunkach, i zawiera w sobie wagi: sztuki dziesięciokopiejkowe albo grzywniowe, 10 złotych 64 doli, sztuki pięciokopiejkowe czyli piątki pięć złotych 32 doli, sztuki dwukopiejkowe czyli grosze 2 złotych 12 $\frac{1}{2}$ doli, i sztuki kopiejkowe czyli kopieyki 1 złotnik 6 $\frac{1}{2}$ doli.

3) Jak nowego, tak i starego stępla monety powinny mieć obieg podług nazywalnej ich wartości i bydz przyjmowane we wszystkich podskarbstwach i we wszystkich opłatach w ogólności.

4) Wywóz nowey miedzianej monety za granicę dozwala się na teyże ośnowie, jak jest dozwolony wywóz monety złotej i srebrnej.

5) Ale wywóz i topienie starej monety miedzianej, 24 ruble w pudzie ważącey, względem której wyjęcia z cyrkulacyi zrobione będzie później osobne rozporządzenie, pozostają, jak dawniej zabronionemi.

— Przez naywyższe Ukazy do Rządzącego Senatu wydane: 24 czerwca. Będaty przy Heroldyi Radca Stanu *Rubaszewski*, na własną prośbę, zupełnie uwolniony ze służby, z podniesieniem, na ośnowie ukazu 18go lutego 1762 roku, na Rzeczywistego Radcę Stanu. — Były Miński Vice-Gubernator, a teraz liczący się przy Heroldyi, Radca Stanu *Małafiejew*, stosownie do swej prośby uwalnia się całkiem ze służby. — Dnia 26 czerwca. Zostający w wiedzy Ministerium spraw, cudzoziemskich Radca Stanu *Buszmann*, wyniesiony na Rzeczywistego Radcę Stanu. — D. 29 czerwca. Zwyczajny Akademik CESARSKIY Akademii Nauk Radca Stanu *Krug*, wyniesiony na Rzeczywistego Radcę Stanu. — Dnia 1 lipca. Koniuszy Xiążę *Dothorukow*, wyniesiony na Wielkiego Koniuszego Dworu J. C. M.

— „Po przedstawieniu Ministra spraw wewnętrznych, rozkazujemy: Niżehorodzkemu Cywilnemu Gubernatorowi, Jenerał-Majorowi *Butur-*

linowi, bydz Niżehorodzkim Wojennym Gubernatorem, z tém, ażeby w sprawach cywilnych działał podług prawideł ogólnego gubernialnego urzędzenia i wydanych ustaw, z prawami i obowiązkami, właściwemi Wojennemu Gubernatorowi; w sprawach zaś wojskowego zarządu na ogólnych prawidłach, wydanych dla Wojennych Gubernatorów.”

— Mianowani Prezydentami Izby: Rjazańskiej Kryminalney Radca Stanu *Werderowski*, Penzeńskiej Cywilney Radca Dworu *Stefan Popow*, dotąd tameczny Radca Gubernialny. — Prezydent Izby Cywilney Rjazańskiej Radca Dworu *Sazonow*, stosownie do swej prośby, z przyczyny choroby, uwolniony od tego urzędu z przyłączeniem do Heroldyi na rok jeden, z zachowaniem pobieranej teraz płacy i pensyi, za wojskową służbę wyznaczoney, na miejsce zaś jego mianowany Radca Dworu *Tatarynow*, dotąd Prezydent tameczney Izby Kryminalney.

— Assesor Kollegialny *Żdanow*, przeznaczony do sprawowania obowiązkow Rady i Naczelnika oddziału w Głównym Zarządzie Syberyi Zachodniej, licząc go w tym urzędzie, od czasu przeznaczenia doń przez Ministerium Spraw Wewnętrznych, to jest od 25 czerwca 1831 roku. — Służący w Kancelaryi Kijowskiego Wojennego Gubernatora Sekretarzem, Assesor Kollegialny *Kisielewski*, zupełnie na własną prośbę uwalnia się ze służby, z podniesieniem, na ośnowie Ukazu 18 lutego 1762, na Radcę Dworu. — Zostający przy Gabinetcie J. C. M. Naczelnik Stofu Radca Honorowy *Kulibin*, podniesiony, na ośnowie Ukazu 14 stycznia 1811 roku, na Assessora Kollegialnego, ze starszeństwem od czasu wysłużenia w poprzedzającej randze lat ustanowionych.

— Przez naywyższy Ukaz do Kapituły Orderów, w nagrodę prac odznaczających się i gorliwości w służbie, były przy Wileńskim Wojennym Gubernatorze Urzędnik Departamentu Ministerium Sprawiedliwości, Assesor Kollegialny *Kandorski*, mianowany Kawalerem Orderu Sgo Włodzimierza 4tej klasy. (G.S.)

— Przez rozkazy dzienne CESARSKIE mianowani: 1 b. m. Dowódzca 2ey bryg. 14ey dyw. pieszey Jen.-major *Loewenhof*, okręgowym Jenerałem 9go okręgu oddzielnego korpusu straży wewnętrznej; — 2 t. m. byt. Dowódzca osiedlonych i odwodowych szwadronów 3ey dyw. ułanów, Jen.-major *Selechow* 1, liczyć się ma w jeździe i zostawać przy osadach wojskowych.

— Ukazem do Kantoru Dworu z d. 1 t. m., N. PAN mianować raczył Pannami Honorowemi Dworu N. CESARZOWEY, Panny Alexandrinę *Uwarow* i Xiężniczkę *Roxanę Muruzzi*. (T.P.)

Warszawa d. 20 lipca.

Nayjaśniejszy CESARZ i KROL, raczył nayłaskawiey mianować P. Alexandra *Engelke*, Doktora Praw, Professora Uniwersytetu i Radcę Konsystorza Jeneralnego Wyznań Ewangelickich w Królestwie Polskiem, Kawalerem orderu Cesarzskiego i Królewskiego S. Stanisława klas. 2y.

Hr. Wincenty *Krasiński* Jenerał-Adjutant N. PANA przybył do Warszawy.

Daszła tu wiadomość, że w tych dniach zgorzała w Sieradzu jedna z nayznakomitszych w Królestwie Polskiem fabryk sukna, znana pod firmą *Wermena, Lembke i Rethien*.

Układ handlowy z Rządem Wolnego Miasta Krakowa i jego Okręgiem d. 7 sierpnia 1832 roku

zawarty, przedłużony został do ostatniego maja roku 1833. (G.W.)

PRUSSY.

Berlin d. 18 lipca.

Jego Królewska Mość mianował P. Frankenberg-Ludwigsdorf, Prezesa Sądu Ziemiańskiego w Wroclawiu, Prezesem Sądu Appellacyjnego w Poznaniu; Radcę stanu Niedestetter Konsulem Jeneralnym w Warszawie, który już wyjechał na miejsce swego przeznaczenia. Kuryer Angielski *Warring*, przejeżdżał dziś tedy z Petersburga do Londynu. (G.W.)

AUSTRYA.

Wiedeń dnia 6 lipca.

Xiężna Zofia, małżonka J. C. W. Arcy-Xięcia Franciszka Karola, powiła dziś rano syna. Chrzest nowonarodzonego, odbędzie się jutro w pałacu Cesarskim Schoenbrunn. (G.W.)

NIEMCY.

Munich 7 lipca.

Jutro, jako w dzień urodzin Panującej nam Królowej, odbędzie się ceremonia założenia węgielnego kamienia na nowy gmach biblioteki i archiwum.

Augsburg d. 8 lipca.

Xiążę Karol Bawarski w towarzystwie Hrabiego Papenheim przybył dnia 2 lipca do Innsbruck, aby tam Najjaśniejsze Cesarstwo Austriackie w ich powrocie ze Włoch powitać.

Gazeta Powszechna w piśmie z dnia 4 lipca odebranym z Main, donosi: że podróż Króla Bawarskiego przez Landshut, Ratysbonę, Erlangen, Forchheim, Bamberg i Schweinfurt do kąpieli w Brückenau, daje piękny dowód przywiązania ludu Bawarskiego do Króla. Wszędzie z otwartością, szczerem uwielbieniem i miłością pełną uszanowania przyjmowany, cieszył się Król czytając na twarzach otwarte przywiązanie i wierność swego ludu; cieszył się lud, widząc pośród siebie dobrego Króla, z całym zaufaniem postępującego. Pojedynczy nawet wieśniacy w polach, z największą serdecznością pozdrawiali łaskawego Monarchę z uniesieniem. Gdzie takie zaufanie między Królem a ludem panuje, tam nasienie niezgody i nieporządku, nie zlatwością wzniadaje i zawsze zwycięgać musi.

Frankfort d. 10 lipca.

Podług protokołu 22go posiedzenia Związku Niemieckiego z dnia 28 czerwca b. r., Cesarz Jmć Austriacki i Król Jmć Pruski, z powodu niespokojności, które coraz więcej trapią kraje Niemieckie i zagrażają zerwaniem towarzyskiego porządku, zwróciwszy uwagę swoją na Statut Organiczny Związku Niemieckiego, przekonali się o niedostateczności jego praw organicznych, dla zapobieżenia teraźniejszym zaburzeniom politycznym. Uznając potrzebę zarządzenia temu, podali przez swych pełnomocników projekt, z 6 art. złożony, dla zamienienia go w uchwałę związkową. Do czego też następujące Dwory, jako do tego Związku należące, z małemi zmianami redakcyi, przez swych pełnomocników przystąpiły: Dwór Bawarski, Królewsko-Saski, Hanowerski, Wirtemberski, Badeński, Xięcia Heskiego, Arcy-Xięcia Heskiego, Duński ze względu Holsztynu i Lauenburga, Niderlandzki ze względu Luxemburga, Dwory Xiążąt Saskich, Brunświcki, Nassau-ski, Meklemburg Schwerin, Meklemburg Strelitz, Oldenburg, Anhalt, Schwarzburg, Hohenzollern, Lichtenstein, Reuss, Schaumburg-Lippe, Lippe i Waldeck. Wolne miasta: Lubeka, Frankfort Bremen i Hamburg.

Kassel d. 10 lipca.

Gazeta tutejsza zawiera rozporządzenie, dotyczące się zgromadzenia ludu: „Z Bożej łaski my Fryderyk Wilhelm Xiążę i współ-Rejent Hesyji i t. d. Zważywszy, że tak nazwane zgromadzenia ludu, zbierane zwykle i podburzane przez złe myślących ludzi, którzy pragną przewrócić teraźniejszy prawny porządek rzeczy, są przyczyną licznych

nadużyć i scen krwawych, stanowimy: Wszelkie zgromadzenia i tak nazwane święta ludu, niniejszem postanowieniem zakazują się. Władzom policyjnym zalecamy, aby podobnych zgromadzeń nie dopuszczali i w razie nieposłuszeństwa zbroyną siłą rozpędzali, a przywódców i opór czyniących do sądu po ukaranie odsyłali.

Hamburg dnia 10 lipca.

Xiążę Wrede odbył przegląd całego wojska w Nadreńskiej Bawaryi. Najniespokojniejsi osadzeni są w więzieniu. Wydane obwieszczenie obowiązuje nanowo wszystkich urzędników do ścisłego przestrzegania praw; w potrzebie mają wezwać siłę zbroyną do pomocy.

Belgijski *Monitor* zaprzecza wiadomości, w niektórych gazetach umieszczoney, jakoby Hollendrzy mieli wycieczkę zrobić z Mastrychtu.

— Dnia 12 —

Angielskie gazety przytaczają z *Messenger des Chambres* następujące słowa bez dodania swych uwag: Zdaje się, że przyczyną trudnego położenia Lorda Grey względem Króla, jest wezwanie gabinetu Angielskiego, ażeby Francya sama przejęła wyprawę przeciw Antwerpii; możemy zapewnić, iż w tym celu, w Brest przygotowana jest flotta. — Gazeta Brukselska *Emancipation*, przed niejakim czasem jednak, umieściła tę wiadomość, jako tylko do prawdy podobną, że wojsko Francuzkie odebrało rozkaz iść na przód, i że flotta Francuzka ma się połączyć z flotą Angielską pod Admirałem Pulteney Malcolm. Hollenderska gazeta dodaje: „aby wzajemnie własne interesa zdradzić; Anglicy mieliby Francuzom pomagać do zajęcia, może nazawsze, Antwerpii, a Francuzi Anglikom, wbrew własnej polityki, pomódz do zniszczenia siły morskiej Mocarstwa Kontynentalnego.

— Dnia 13 —

Podług wiadomości z Helsingör przybył Lord Durham na okręcie liniowym *Talavera* na Sund, zkąd udał się do Kopenhagi, gdzie pozostawi swą małżonkę z familią, a sam uda się do Petersburga.

Dnia 9 b. m. przybył do Kopenhagi Królewsko Duński Minister przy Dworze Rosyjskim Hr. Blome.

Donoszą z Lizbony, że Don Miguel kazał wszelką żywność i bydło, od brzegów o 10 mil uprowadzić.

Gazeta *Harlemsche Courant* z d. 10 b. m. umieściła półurzędową wiadomość, że Konferencya Londyńska dnia 6 b. m. projekta gabinetu Hagskiego, prócz niektórych punktów, przyjęła.

W Amsterdamie odebrano wiadomość z Lizbony z dnia 26 czerwca, że o wyprawie Don Pedra jeszcze tam nie słychać, a z Madrytu doniesiono pod dniem 28 t. m. o nastąpić mającej zmianie Ministrów. Król Ferdynand odbył mustreg w bliskości stolicy stojącego 10,000 wojska. (G.W.)

FRANCYA.

Paryż dnia 3 lipca.

30 b. m. Sąd Kassacyjny uchwalił znowny wyroki sądów wojennych przeciw PP. Colombat i Hassenfratz.

P. Lelewel otrzymał rozkaz wyjechania, nie tylko z Paryża, lecz i z Francyi.

Dépò legii cudzoziemskiej, znajdujące się dotąd w Nancy, przeniesione zostało do Chaumont (Haute Marne.)

Podług ostatnich numerów gazety Dwóch-Mostów, bawiący tam Polacy u znakomitych rodzin krajowych, jako goście, otrzymali rozkaz opuszczenia miasta.

P. Lamartine, znajdujący się teraz w Marsylii, wyjeżdża na podróż do Grecyi, Egiptu i Palestyny. (T.P.)

— Dnia 5 —

Gazeta *France Nouvelle* umieściła przed kilku dniami wyjątki z rozmaitych dzienników opozycyjnych, chcąc usprawiedliwić stan oblężenia stolicy; na co *Messenger des Chambres* w dzisiejszym piśmie odpowiada: „Przy postawieniu pojedynczych miast lub całych prowincyi w stanie

oblężenia, na dwie rzeczy trzeba mieć wzgląd: to jest: prawność i stosowność. W pierwszym względzie, mogła opozycja prawny krok approbować, i to o tyle, o ile ten w administracyjnym sposobie był uczyniony, to jest: żeby do tego służyć, iżby cały zarząd w ręku władz wojskowych zjednoczyć, dla dopięcia z większą siłą, jednością i szybkością pożądanego celu. Co się tyczy stosowności: stan oblężenia zachodnich prowincji nastąpił wówczas, kiedy wojna domowa niszczyła tam z całym okrucieństwem krainę, kiedy bandy z tysiąca kilkuset ludzi złożone, po kraju przeciągały, zabijały, rabowały, publiczne kassy zabierały i podatki nakazywały. Czy zasłało co podobnego w Paryżu? Prócz tego, cała siła niespokojnych ludzi, składała się z kilkuset radywiduów, a potem wtenczas, kiedy stan oblężenia ogłoszono, to jest 7 czerwca, zupełna już panowała spokojność. Jakże tu można jedno z drugim porównać?

— Dnia 8 —

Dzisiejszy *Monitor* obeymuje w półurzędowym artykule, obronę okólnika, który P. *Barthe* do Prokuratorów, względem nadużycia wolności druku, wydał; wyrażając się: że wolno wprowadzić sposób postępowania Rządu krytykować, ale nigdy jego praw zasadniczych potępiać. Zdanie to bowiem dzienniki opozycyjne z największą zapaleczliwością zbijały.

W dniu 29 z. m. szkoła politechniczna została znowu otworzona, i wszyscy Professorowie rozpoczęli swe prelekcye; tylko 60 uczniów oddalono z powodu ich udziału w ostatnich zaburzeniach.

Dzienniki opozycyjne zapaleczywie powstają na Ministrów, za oddalenie z urzędów kilku zwolenników sasad lewej strony.

— Dnia 9 —

Odjazd P. *Dupin* i Marszałka *Soult*, położyły koniec wiadomościom, względem utworzenia nowego Ministerium.

Wykaz długu ciążącego na Francji z wyszczególnieniem lat, w których się zmniejszył lub powiększał od połowy 16 wieku: Francja 1562 pod *Karolem IX.* miała d'ugu 17,000,000 franków. — Roku 1589 pod *Henrykiem III.* 339,000,000. — Roku 1595 pod *Henrykiem IV. (Sully)* 96,900,000. — Roku 1660 pod *Ludwikiem XIV (Colbert)* 783,400,000. — Roku 1698 pod *Ludwikiem XIV (Pelletier)* 1,301,699,000. — Roku 1710 pod *Ludwikiem XIV (Chamillard)* 4,386,318,750. — Roku 1788 pod *Ludwikiem XVI (Necker)* 4,245,750,000. — Roku 1807 pod *Napoleonem* 1,912,500,000. — Roku 1821 pod *Ludwikiem XVIII.* miała długu 3,466,000,000. — Roku 1829 pod *Karolem X.* 4,200,000,000. — Roku 1831 przy wstępie *Filipa* 5,185,438,457. — R. 1832 pod *Filipem* 5,417,495,017. — Do tej ostatniej summy, przybywa jeszcze 150,000,000 nowej pożyczki.

Wszelkie opłaty uskuteczniają się teraz w Wandei bez żadnej trudności, równie, jak i rekrutowanie, co dowodzi, że duch niespokojności zupełnie tam ustał. (*Journal de Debats.*)

Dzienniki Wandeyskie zapewniają, że *Xiężna Berry* ukrywa się jeszcze w tej prowincji.

Pomnik dla Jenerała *Hoche*, którego postawieniem na placu *Delfina* w *Wersalu* teraz się zajmują, ma być odkryty w dniu 29 lipca.

Wczoraj przybył znowu Kommissarz Policji z jednym żandarmem do domu Symonistów przy ulicy *Menilmontant*, i okazał przystany mu rozkaz, z poleceniem, aby w domu P. *Enfantin*, postawił dozór, któryby bronił wstępu osobom, do tego domu nienależącym, co gdy mu pozwolenie nie zostało, wazał się zbrojną, na widok której drzwi mu otworzono. Po czém wyprosił Kommissarz z ogrodu wielką liczbę mężczyzn i kobiet, którzy się pracom i obrządkom Symonistów przypatrywali.

Departaments, w których cholera największe spustoszenia teraz robi, są: *Marne*, *Maas* i *Aisne*; w pierwszym zachorowało dotąd 13,125 osób, a umarło 4,182; w drugim zachorowało 8,109,

umarło 2,857; w ostatnim zachorowało 7,926, a umarło 3,849.

Wszystkie Dzienniki opozycyjne naganiają Ministra Skarbu, że zamiast na 500, tylko na 150 milionów ułożył pożyczkę, i zamiast w 3ch procentowych w 5ciu procentowych rentach.

Z *Tulonu* donoszą: panuje tu czynność taka; jaką widzieliśmy przy wyprawie Algierskiej. Dnia 30 odplynęły dwie fregaty dla wzmocnienia stacyi pod *Lisboną*. Wszystkie znajdujące się w porcie okręty przygotowują do żeglugi.

— Dnia 10 —

Gwardya narodowa w *Hyères* na rozkaz Prefekta Departamentu *Var* rozbrojoną została.

Dnia 4 z. m. przywiozła do *Tulonu* fregata Austriacka *Medea* 66 emigrantów Włoskich, między którymi się znajdowało kilku Jenerałów, Półkowników i innych sztabowych officerów.

Przy brzegach Departamentów *Morbihan* i *Finistere* przed kilku dniami, bryg *Endymion* i parowy statek *Castor* zabrały dwa statki nalożowane bronią, na których nieznanym osobom się znajdowały.

Policja zabrała tu znowu u wielu podeyrzanych Karolistów podburzające pisma.

— Dnia 12 —

W *Tuilleries* przestano zupełnie mówić o zmianie Ministerium; dopóki sprawa Belgii nie rozstrzygnie się, wszystko zapewne zostanie *in statu quo*.

Dziś rano rozeszła się pogłoska, iż Marszałek *Soult* wezwany jest, aby jak najszybciej powracał do stolicy. Spodziewamy się go każdej godziny.

Policją zamku *Tuilleryjskiego* zupełnie zreorganizowano.

Król przybył wczoraj w południe do miasta, pracował oddzielnie, z Ministrem handlu, potem z Ministrem interesów zagranicznych, Ministrem siły morskiej i Ministrem spraw wewnętrznych, po czém o godzinie w pół do 6 wrócił do *St. Cloud*.

Messenger des Chambres donosi, że w *Palais-Royal* robią przygotowanie na przyjęcie Króla Belgijskiego.

Od onegdajszego dnia, umarło tu na cholere 49, a na inne choroby 40 osób. — W wojskowym łazarecie *Gros-Cailhou* z 10 na 11 umarło 3 osoby na cholere, w *Val-de-Grâce* tylko jedna. (*G.W.*)

ANGLIA.

Londyn dnia 6 lipca.

Przed kilku dniami rozeszła się wieść, że we Wschodnio-indyjskich naszych osadach wybuchły niespokojności; podług późniejszych wiadomości, nie pochodziły one z politycznych przyczyn, lecz z powodu przemocy bandy rozbojniczej tak nazwanej *Dacoitz*, która rzuciła postrach na prowincye, któredy przeciąga.

Dnia 7 pisze *Courrier*: „Odpowiedź Króla Hollandyi, była przedmiotem wczorajszej konferencyi. Poprzednio pisał Belgijski jenerał *Goblet* miał długą rozmowę z lordem *Palmerston*. Mówią, że jenerał *Goblet* otrzymał od Króla *Leopolda* polecenie, ażeby, na przypadek nieprzychylny odpowiedzi gabinetu Haskiego, oświadczył Konferencyi, że ani honor, ani interes Króla Belgów nie pozwala odtąd czynić jakichkolwiek modyfikacyi; że we wszystkich żądaniach ulegał konferencyi, która go zapewniła o ostatniem *ultimatum*, mającém być przedstawionem Hollandyi, że to będzie ostatecznem i nieodwołalnem, teraz uprasza Konferencyi o przywiedzenie do skutku ostatniego traktatu, lub udzielenie jemu na to pozwolenia. Takie jest położenie tych ważnych okoliczności. Od samego początku utrzymywaliśmy, że konferencya żadnych zaspakajających skutków nie otrzyma. O postępowaniu Króla Hollandyi wstrzymamy nasze zdanie, przynajmniejś dział on ze stałością i konsekwencyą. Co do konferencyi; tej uwagi możemy sobie względem niej po-

zwolnić, iż żałować trzeba, że, przy ostatnich swych propozycjach, użyła wyrazów *ostatecznie* i *nieodwołalnie*, kiedy im mocy nadać nie miała zamiaru, lub nie mogła.

Walter-Scott oświadczył, iż życzy sobie bydz przeniesionym do swego zamieszkania w *Obotsford* w Szkocyi (30 mil od *Edimburga*) co też doktorzy uznali potrzebnem dla rozerwania jego umysłu.

— Dnia 8 —

Dziennik *Standart* donosi, że traktat względem Grecyi, między Anglią, Rosyą i Francyą został już ratyfikowany. Strony traktujące zobowiązały się zabezpieczyć tron Grecyi, Xięciu Bawarskiemu *Otto*, i pożyczyć mu dwa miliony funt. szterl., które, każde z trzech Mocarstw w równej części udzieli. Traktat ten, oświadczył lord *Althorp*; będzie izhom za kilka dni przedstawiony. Dziennik *Albion* czyni uwagę, że nie są oznaczone terminy udzielania tej pożyczki, dodając, że to jest zbyt wielką hojnością ze strony kraju, jak jest Anglia, której deficit kwartalny w kwietniu wynosił 1,200,000 funt. szterl.

Spodziewamy się mówi *Dz. Glob*, że Hiszpania nie wmisza się do sprawy Portugalskiej w teraźniejszej wyprawie, dla dopomagania *Don Miguelowi*; gdyż w takim razie Anglia z przeciwney strony biłby się musiała, przez co *Don Miguel* pozbawionymby nawet został militarnych talentów, to jest Oficerów, którzy mu są potrzebni do organizacyi i komendy jego wojska. Wątpię bowiem nie można, żeby np. *Sir John Campbell* dla miłości *Don Miguela* nie porzucił jego służby, aby się stać winnym zbrodni stanu. Ten sam dziennik utrzymuje, że Xiążę *Talleyrand* w październiku powróci do Londynu.

Od czasu przybycia nowego gubernatora *P. Wilmot Horton* na wyspę *Ceylan*, zaczęto nie tylko porządną rządową gazetę *Colombo Journal* wydawać, ale urządzono nawet dyliżans między *Candy* i *Colombo*, i wkrótce narodowa kassa oszczędności będzie ustanowiona.

Część familii *Karola X*, podróżuje teraz w górach Szkoockich.

Dnia 12 b. m. niespodzianie eskadra admirała *Malcolm* powróciła z morza północnego i zaraz popytywała ku *Plymouth*.

Na posiedzeniu izby wyższej z dnia 9 b. m. między innemi Xiążę *Buccleuch* przedstawił kilka petycyi ze Szkocyi od posiadaczy tak nazwanych *Superioritaeten*, którzy, na mocy tych patentów, mieli prawo głosowania, które im w skutek bilu reformy odjęte zostało; żądają oni pewnego wynagrodzenia. Hrabia *Camperdown* odpowiedział, iż o żadnem wynagrodzeniu nie może bydz mowy, gdyż powyższe ich głosowanie było zniesienia godnem nadużyciem. Przystąpiono potem do narad względem bilu znoszącego karę śmierci, i zgodzono się, aby poczynione przez izbę zmiany, wyjąwszy pierwszą i ostatnią odrzucić, i izbę niższą o tém zawiadomić z wezwaniem jej na nową w tym przedmiocie konferencyą; poczem nastąpiło trzecie odczytanie bilu o rozgraniczeniach hrabstw Angielskich.

Posiedzenie izby niższej z dnia 9. — Pan *Burdett* przedstawił petycyą, w której prosił o rewizyą teraźniejszego systematu cyrkulacyi pieniędzy. Za powrotem członków izby, wezwanych na konferencyą do izby wyższej, zgodzono się na przyjęcie bilu za zmianami, jakie izba wyższa na powtórne posiedzeniu uchwaliła.

— Dnia 10 —

Onegday Król Jmć udzielił przybytemu z *Hagi*, Panu *Charles Bagot*, audyencyą w *Windsor*. Z *Portsmouth* donoszą pod dniem 7 b. m., że okręt *Castor* o 36 i *Tyne* o 28 działach, równie, jak reszta floty, mają się udać jak najszybciej za admirałem *Malcolm*.

Gazety z *New-York* pod dniem 16 czerwca donoszą, że o wybuchnięciu cholery w Ameryce daley powątpiewać nie można, okazała się bowiem w *Kwebeku* i *Montrealu*.

— Dnia 13 —

Podług dziennika *Courrier*, listy z *Lisbony* pod dniem 3 lipca przez statek parowy *Echo* odebrane, donoszą, że o wyprawie *Don Pedra* nie ma żadnych urzędowych wiadomości, ale w dopisku, który w chwili odbicia *Echo* był napisany, donoszą, że Angielska fregata *Stag*, która ostatniej nocy na kotwicy stanęła, przywiozła bliższe o flocie wiadomości. Ponieważ fregata *Stag* bardzo pomyślny miała wiatr, wątpić nie można, że wyprawa najszybciej we dwa lub trzy dni przybędzie, i że walka zapewne w tym momencie już jest ukończona. Jeżeli damy wiare prywatnym wiadomościom, *Lisbona* powiększy części sprzyja tej wyprawie, i wielka część armii natychmiast się z nią połączy. Zdaje się, że rząd spodziewa się wyładowania w *Porto*, gdzie przeciw przewyższającej sile nie ma nadziei oparcia się; z tego powodu wydano rozkazy, aby wszystkie kassy i archiwa wywieźć z tego miasta na granicę hiszpańską, i w potrzebie zająć mocne miejsce przy brzegach *Tamegi*.

Piszą z *Plymouth* z dnia 10 b. m., iż okręt *Levery*, który tam przybył z *Lisbony*, donosi, że flota *Don Pedra* już z wysokości skał widziana była, i że nasza fregata *Stag* uważała jej poruszenie aż do odnogi *Tagu*. (G.W.)

RZECZY NIDERLANDZKIE.

Haga dnia 9 lipca.

Król Jmć i Xiąże *Fryderyk* powrócili dziś po południu z *Loo*, do tutejszej stolicy.

— Dnia 11 —

Neue Amsterdamsche Courant donosi: Że zgromadzenie Związku Niemieckiego, wezwane przez Konferencyą Londyńską, aby dało polecenie Gubernatorowi *Luxemburga*, uwolnienia *P. Thorn*, uznało się za niewłaściwe w tym interesie.

Na pamiątkę bohaterkiej śmierci *van Speyka*, został tu wybity medal.

— Dnia 12 —

Król Jmć udzielił audyencyą Cesarzsko-Rosyjskiemu Admirałowi Hrabu *Heyden*.

Bruxella dnia 6 lipca.

Tutejsze gazety umieściły notę z dnia 7 maja przez *P. van de Weyer* do konferencyi podaną, w której oświadcza w imieniu Króla, między innemi, iż, jeżeli cytaella Antwerp i inne miejsca, przyznane Belgii, osadzone dotąd wojskiem Holenderskiem, nie zostaną do 25 maja oddane władzy Belgijskiej, i żegluga na rzece *Maas* wolną nie będzie, Belgia uważać się będzie za uwolnioną od zaległych długów, do których się zobowiązała, a które małym tylko będą wynagrodzeniem za szkody, zrażdzone z powodu ciągłego stanu wojennego, w którym ją utrzymuje upor gabinetu Hagskiego.

— Dnia 9 —

W *Journal d'Anvers* czytamy: „Wczoray w wieczór o 11 godzinie pokazał się Hollenderski kanonierski statek przed fortecą *Philipp*, na prawym brzegu *Skaldy*. Garnizon gwardyi narodowej, który tę forteczkę zajmował, przyjął ten statek rżęsiwym karabinowym ogniem, skutki w tym momencie nie są jeszcze wiadome.

Od wybuchnięcia cholery w *Bruxelli*, która liczy 100,000 mieszkańców, jeszcze 20 osób nie zachorowało, chociaż 22 dni upłynęło, jak do nas zawitała.

— Dnia 11 lipca. —

Wczoraysza *Gazeta Union* zawiera co następuje: — „9go rano przybył kuryer z *Paryża* z ważnemi depeszami. Mówią, że Francuzkie Ministerjum żąda *Ultimatum* rządu Belgijskiego, względem ostatnich projektów gabinetu Hagskiego. Sądziemy, że z pewnością możemy dociec, iż Król Jmć w swej odpowiedzi oświadczył, że o żadnych nowych układach wiedzieć nie chce, i jeżeli do 20 b. m. Holendrzy nie wyjdą do Belgii nalegających nie opuszczają, w dniu 21 rozpocznie się oblężenie *Mastrychtu*, i z tą odpowiedzią wczoray o godzinie 1ey rano udał się kuryer na powrót. (G.W.)

Wilno dnia 18 Lipca r. s. 1832 roku.

Kopia.

1 Od niżej podpisanego Królewsko-Pruskiego Sądu Mieyskiego, następnie wyrażone wiadomo gdzie znajdujące się osoby jako to: imo: Piekarskiego rzemieślnika czeladnik, rodem z tutejszego Miasta, Karol Antoni Veokert, który w roku 1812 służył w liczbie osób należących do francuskiej prowiantowej piekarni, z oną odbywał kampanię Francusko-Rossyjską i który pod datą 15 junii tegoż 1812 roku ostatnią o sobie dał wiadomość, a jak wnosić należy zginął w kraju Rossyjskim z pożaru, któremu tam uległ wszelki sprzęt piekarski. 2do: oraz wszelkie przez niego zostawione nie znajome tu sukcesorowie, lub prawo do sukcesyi mające. Na żądanie najbliższych onego tutejszych krewnych czyli rodziny, niniejszym za pozwem wzywają się, aby w ciągu sześciu miesięcy, a najpóźniej w terminie. Dnia 26go kwietnia (apryla) 1833go roku w Sądzie tutejszym jawili się, czy to osobiście czyli też przez pismo, oczekując dalszego postanowienia; w przypadku zaś niewyjawienia się, aby byli pewni, że za umarłego poczytani i ogłoszeni zostaną, i że znajdujący się w tutejszym depozycie majątek, na onych spadający, najbliższymi ich krewnymi i prawnymi sukcesorom wydany będzie.

Polkwitz, dnia 7 junii 1832 roku Królewsko-Pruski Sąd Mieyski.

(L. S.) podpisano: Mitschke. (895)

1 Von dem unterzeichneten Königlich-Preussisch Stadt-Gericht werden nachbenannte verschollene Personen, als 1) der aus hiesiger Stadt gebürtige Bäcker-Geselle Carl Anton Westert, welcher im Jahre 1812 bei dem französischen Prowiant-Bäckerei-Personale dem französischen Russischen Feldzuge beigewohnt, am 15 Junii desselben Jahre von Thorn aus die letzte Nachricht von sich gegeben und mutmaßlich in Russland bei Gelegenheit einer Feuersbrunst, von welcher das Bäckerei-Gelass ergriffen worden, seinen Tod gefunden haben soll; 2) nebst ihren etwa nachgelassenen unbekannten Erben und Erbenheimern auf den Antrag ihrer hiesigen nächsten Verwandten, hierdurch vorgeladen sich innerhalb 6 Monaten, spätestens aber im Termin den 26 April 1833 auf hiesigen Gericht Locale persönlich oder schriftlich zu melden, und weiteren Anweisung, im Fall ihres Ausbleibens aber zu gewärtigen, daß sie für todt erklärt und ihr im hiesigen Deposito befindliches Vermögen, ihren nächsten Verwandten und resp. gesetzlichen Erben, überwiesen werden wird. Polkwitz den 7 Junii 1832. Das Königlich-Preussisch Stadt-Gericht.

(L. S.) gej. Mitschke. (895)

Edictal Citation.

Полицмейстеръ Ожиговъ.

1 Oświadczenie Imieniem WJPana Franciszka Poznańskiego b. Prezydenta Miasta Wilna Opiekuna funduszu i osob nieletnich Slepikowskich, a między temi i Ottona Slepikowskiego, zanosi się w rzeczy następującej: pomimo zapisanego w roku 1830 miesiąca lutego 25 dnia w Aktach Ziemskich Ptu Wileńskiego oświadczenia, do Gazety Kuryera Litewskiego podanego, ostrzegającego, aby nikt pod żadnym pretekstem nie brał obligow od Slepikowskich, ani im najmniejszego kredytu nie czynił, jako mającym dostateczne od żał. delatora opatrzenie, jednakże pokazuje się, że niektóre osoby, niepomane na srogość praw, o ludziach podstępami wymagających obligi, a mianowicie od małoletnich piszących, które żadnego znaczenia stosownie do Ukazu 1827 roku februaryi

19 wyszłego mieć nie mogą, w tak niepr. postępn z krzywdą niemających doświadczenia, biorą od nich skrypta, a stąd następczą sposobność do złego postępowania; jakoż w roku 1830 junii 18 dnia, żyd Szmayto Mor-duchowicz bez pożyczania pieniędzy, wziął od Ottona Slepikowskiego karteczkę na rubli sr. 15, która u żał. deltra znajduje się, i że żałcy jej nie odda zapowiada — w roku 1832 februaryi 17, żyd Abram Eliaszwicz Trocki, wziął oblig od tegoż Ottona Slepikowskiego na rubli srebr. 500 z jednym pieczętarzem Józefem Nosowskim — Takoz dowiaduje się żałcy delator, że ma jakiś skrypt cyrulik Hirsza w domu Millera mieszkający na rubli srebr. 50 i Mowsza krawiec w domu Rawkowskiego zamieszkały na rubli srebr. 500 czyli 200. Kiedy więc wyraźnie pokazuje się, że ci żydzi, korzystając z niedoświadczenia Ottona Slepikowskiego, za bardzo małą część danych pieniędzy, pobrali te skrypta i obligi, już po publicznem uprzednio w Kuryerze zapisanym oświadczeniu, ażatém samo z siebie żadnego waloru niemające; jednak aby ciż żydzi temi obligami nie frymarczyli, i gdyby onych nikt nabywał nie wazył się, jak niemający, aby byli zawiadomieni o tym tak obżałui żydzi, jako też dalsze osoby mogące mieć skrypta od Ottona Slepikowskiego, że on własnego osobistego funduszu nie ma, po rodzicach zaś pozostały spada na dalszą jeszcze jego familiją, i jest we władaniu żałcego dellatora jako rodzzonego wuja i opiekuna, o los swoich siostrzanow dbałego; nim o zwrot nieprawnych skryptow kolejną właściwą żałcy działać będzie, tym czasem wszystkie w tém oświadczeniu zajęte osoby naysolenniey manifestuje, a dalsze osoby ostrzega, aby kredytu żadnego Ottonowi Slepikowskiemu nieczyniły i obligow, ani żadnych dokumentow od niego niebrały, jak równie aby nikt nienabywał wyżej nadmienionych; jako waluty żadney niemających dokumentow — Datt dnia 15 lipca 1832 roku w Wilnie.

Franciszek Poznański b. Prezydent M. Wilna. (898).

1 Ponieważ stosownie do dokumentu ngodliwego d. 7 julii 1832 r. w Magistracie Wileń. przyzanego Star. Bendett Abrahamowicz Kiwes za należność z niżej podpisanym ngodę zawarł, i ze skutków tej ngody satysfakoya z jego funduszow ma mieć następować, przeto awizacyą w Kuryerze Litewskim przezemnie dnia 27 czerwca tego roku i następnie przy Numerach 77 i 79 zamieszczoną skutkiem dokumentu powyższego ngodliwego cofam, kasnię i za nie byłą ogłaszam.

Adam Szybakowski.

Полицмейстеръ Ожиговъ. (899)

O g ł o s z e n i e

2. Do JWW. i WW. Wierzycieli Radziwiłłowskiej Masy.

Jeneralny Pełnomocnik Masy Radziwiłłowskiej W. Antoni Koźuchowski, upoważnił Prokuratorę teyż Masy do weyścia w układy z JWW. i WW. Wierzycielami zastawnymi, do zaspokojenia ich należności, jakie rzeczywiście i podług prawa policzają, a to przedają dobr na ten cel przeznaczonych; a

sobną tabellą objętych i ocenionych, według szacunku w 1819 roku urzędownie przyjętego.

Prokuratorya, mając zaszczyt wezwać ninieyszm JWW. i WW. Wierzycieli zastawnych, aby zechcieli przybywać do Miasta Wilna dla otrzymania satysfakcyi drogą kupna dóbr na wieczność za swoje należności, nwiadamia, iż dla przyspieszenia i ułatwienia układow, przystępujący do nabycia, wolni są od płacenia gotowizną dziesiątej części Ukazem 1818 roku na umorzenie długu Skarbowego zawarowanej, tudzież od długów funduszowych, duchownych i bankowych; zaspokojenie bowiem tych ciężarów JWW. Hrabio- wie Wittgenstein przyymują na siebie.

Aby ogłoszenie ninieysze wszystkich, których to obchodzić może, doszło, aby przez naznaczenie zbyt prędkiego czasu, nieprzeszkodzić zatrudnieniom gospodarskim: Prokuratorya za termin, w którym układy rozpocząć jest gotową, stanowi dzień 15 października 1832 roku. Układy trwać mają w Wilnie w miejscu posiedzeń Prokuratoryi, ciągle przez miesiący ośm, stosownie do polecenia Jeneralnego Pełnomocnika Massy. Podobne układy i w tymże samym porządku z kolei i dla Wierzycieli ręcznych otwarte zostaną. Dan w Wilnie dnia 9 lipca 1832 roku.

Prokurator Izidor Salmonowicz.

Za Sekretarza Mikołaj Malinowski. (891)

2. Sąd Powiatowy Wołkowyski, skutkiem nastącej na prośbę Szlachcica Wiktora Dąbrowskiego w dniu dzisiejszym rezolucyi, przez ninieyszą awizacyą do gazet Kurjera Litewskiego podającą, się zawiadamia Publiczność, a pryncypalnie interessowane strony, że Adwokat Subselliow Powiatu Wołkowyskiego Karol Dąbrowski w dniu 25 february r. b. zszedł z tego świata, po którym pozostałe różnych stron papiery, brat jego prosiący Wiktor Dąbrowski fascykulami opieczętowaawszy dla oddania właścicielom przy oświadczeniu w Kancellaryi Sądu ninieyszego złożył. A zatem ci wszyscy; od których zeszły Adwokat Karol Dąbrowski miał plenipotencye, zechcą odebrać za zwrotem rewersow papiery do spraw zesłanym poruczone; z kancellaryi Sądu ninieyszego, i innego na miejsce zmarłego Adwokata Dąbrowskiego obrać plenipotentą. Gdyż w przeciwnym razie straty sobie przypiszą. Datt. na sessyi Sądowej w Wołkowysku 1832 roku julii 9 dnia.

Sędzia Powiatowy Ostromecki.

Zasiadający Korczyc.

Zasiadający Kalenkiewicz.

Sekretarz Radzca Honorowy Józef Kotkowski. (890)

2. Od Rzeczyckiego Ziemskiego Sądu ogłasza się, w zostającym pod zawiadownstwem tego Sądu powiecie wzięty człowiek Stefan Fiedorow syn Szczegłow, który się powiadał

ródem Mohylewskiej gubernii Babinowickiego powiatu ze wsi Kozłow obywatela Wiktora Barulina włóścianinem, mający od urodzenia lat 20, przymiotow: wzrostu małego, włosów na głowie światło-rusych i także na wąsach i brwiach małe, twarzy okrągłej, śniadawey. Oczu szarych, na brodzie znajdują się dwie jedna pod drugą niewielkie brodawki— że pomieniony człowiek ntrzymuje się w Rzeczyckim mieskim ostrogu od 4 dnia msoa junii, i o uczynieniu o nim sprawki z tego Sądu pisano do Babinowickiego takiegoż junii 6 dnia za N. 4,532 junii 6 dnia 1832 roku.

Assessor Jan Bieniecki.

Sekretarz Andrzej Chitna. (889)

3. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na uzyskanie przewodzącej się na byłym Wileńskim Kupcu Alexandrze Stuckim Skarbowey niedoimki nagromadzoney za dzierżawę przezeń z towarzyszami od roku 1811 do 1815 odkupow trunkowych Sankt - Petersburskiej gubernii w miastach Nowey-Ladodze, Gdowie, tudzież w mieście Porchowie Pskowskiej Gubernii i długu należącego się Wileńskiej Izbie Powszeczney Opiece. Oddane publiczney przedaży dwa jego Stuckiego murowane domy położone w Mieście Wilnie na przedmieściach, za Ostrąbramą i na Zarzeczcu ocenione pierwszy 35,167 rub. 20 kop. a ostatni 74,444 rub. 93 kóp. assygnacyami do czego, i przeznaczone terminy, pierwszy 8, drugi 9 następującego miesiąca sierpnia, a trzeci i ostateczny we trzy miesiące od dnia ostatniego wydrukowania o tém wezwaniu w Sankt-Petersburskich lub Moskiewskich gazetach. A zatem życzący kupić pomienione domy Stuckiego, zechcą przybyć do tego Rządu na wyrażone terminy lipca i dnia 1832 roku.

Assessor Józef Szulc.

Sekretarz Kowalenok.

Naczelnik Stotu Wierzbicki. (882)

5. Sąd Exdywizorski massy funduszu zesłego JWW. Joachyma Narbutta Prezyd. Granicz. Pitu. Lidz. nad majątkiem Rakance ustanowiony, w Mieście Wilnie exystujący, stosując się do żądania stron na odpisanie przeciwko wierzycielom Prokuratorowi massy, czasu do dnia 15 7bra t. r. udziała. W jakowym terminie chociażby za niespełnieniem tego, że izbę swą zamknie, i jawiącym się wierzycielom domierzy satysfakcyą, a na niestawiających amisyą zapisze, dla wiadomości wszystkich stron przez gazetę Kurjera Litt. wzywa i ostrzega, roku 1832 julii 8 dnia.

Exdywizor Jan Czyż.

Exdywizor S. Kielczewski.

Adam Kijuc Exdywizor.

Regent Józef Ossoliński. (873)

Rada Mieyska ma honor ninieyszm uwiadomić, że tuteysi Wexlarze od 15 po 22 terażnieyszego Julii Kurs monet następnych pokazali takowy: za dukat nowy daią r. 10 k. 65, a sami przedaia po rub. 10 k. 95; za dukat stary daią rubli 10 k. 30, a sami przedaia po rubli 10 kop. 55, za imperyał daią rub. 39 k. 60, a sami przedaia po r. 39 k. 90; za pół imperyał daią rub. 19 k. 80, a sami przedaia po rubli 19 kop. 95, za rubel srebrny całkowy daią rubli 3 kop. 64; a sami przedaia po rub. 3 kop. 70 i za rubel srebrny drobną monetą daią po rubli trzy kop. 76 assygnacyami.

Градскій Голова Новацкій.

Письмоводитель Позлевичъ.

DODATEK DRUGI

Wilno dnia 18 Lipca o. s. 1852 roku.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY
MOŚCISamowładnącego Całą Rosyą, etc. etc. etc.

3. Urodzonym Szlachetnym i Starozakon-
nym Anastazyi Mielnikowey Półkownikowey,
z dokładem męża, Antoniemu Wisłouchowi, Je-
rzemu Lenkiewiczowi Marszałkowi Pttu Mo-
zyrskiego, Antoniemu Olewińskiemu Podsej-
dki Ziem. Pttu Mozyr., Hilaremu Michałowski-
mu, i X. Bazylemu Prorwiczowi po dekrete
suspensionis, a Janowi Snitkowi Kapit. Woysk Ros-
syjskich, Maryi Liliowey Sędziny z dokładem
Opieki, XX. Bernardynom Mozyrskim, XX.
Cystersom Kimbarowskim, Zabłockiemu Asses-
sorowi Sądu Ziem. Mozyr., Sądowskiej wdo-
wie z dokładem opieki, Teofili Nowickiej So-
wietnikowey, Antoninie Wańkowiczowey b. Sę-
dziny Bobruy., i Zofii Jabłońskiej b. Chor.
Pttu Mozyr. z dokładem ich mężów, sukces-
sorum zesłego Marszałka Nowakowskiego, X.
Bielikowiczowi lub jego successorom, Antoni-
mu Chorażemu Rzeczy., i Albinowi Majoro-
wi Woysk Ros. Oskierkom, Wincentemu Soł-
tanowi Marszałkowi Pttu Rzeczy., Sztatt. So-
wietnikowi i Kawalerowi lub jego sukces-
sorum, successorom Konsencyusza, Józefie Pod-
wysockiej z dokładem opieki, Michałowi Ro-
lickiemu, Johannie Jabłońskiej z dokładem
opieki, i successorom Michała Jabłońskiego, Wi-
szeniewskiemu Rotmistrzowi, Annie Mancewi-
czowey, z dokładem opieki, Halickiej wdowie,
z dokładem opieki, Józefowi Korsakowi Sę-
dziemu, Wysockiemu Kupcowi, Czarnockiemu,
Piaseckiemu, Januszkiewiczowi Podsej-
dki Rohaczew., Józefowi Piotrowskiemu Guber. Se-
kretarzowi, Jakóbowi Ossowskiemu, Grzegorzowi
Żurawskiemu, Terleckim Komornikom, Ja-
nowi i Konstancyi Szymonowiczom, Onufremu
Podwysockiemu, Barancewiczowi, Miładowskie-
mu, Annie Frentowey z dokładem opieki, Sam-
bukowi Kupcowi, Polkowskemu, Maryi Wo-
łodzkowey, Anastazyi Możańskiej, z dokładem
opieki, Anewcie Horod. Hołowickiemu, Józefowi
Dyszczuńskiemu Kapitanowi, Stanisławowi
Laszkiewiczowi, successorom X. Cystersa Al-
beryka Swirskiego, Josielowi Ofenhendowi,
Michelowi Morduchowi, i Josielowi Gdaliwi-
czom, Morduchowi Minkienowi, mieszkań-
cowi Rohaczew., oraz dalszym kredytorom i
pretensorom z imion i nazwisk niewiadomych,
powtórny loco peragandae executionis, pozw
przed Sąd Izby Cywilney Mińskiej, z powództwa
Ur. Maryi z Oskierków Oskierczyney Sra-
nikowey Polney WXXtwa Litew., z dokła-
dem prawney opieki, mieniąc i odwołując się
do oświadczenia w roku 1850 7bra 17 przed
aktami Ziem. Mozyr., z zapowiedzeniem Taxy
i Exdywizyi funduszu żań. zapisanego, i w po-
rządku uzyskania na oney remissy do wynas-
szanych po obżań., w roku 1850, a następnie
i w roku dopiero idącym, pozwow we własci-
wych Ziemstwach zeznanych, oraz przez ga-
zetę Kuryera Litewskiego awizowanych, tudzież
za onemi jednego w roku ominionym marca 3,
a drugiego w roku teraźniejszym marca 24,
powtórnego z stawającymi obżań. suspensionis,
a niestawającymi ze wskazani banicyi wiecz-

ney niestannego dekrétów, tudzież do dalszych
dowodów przyyscie żań., i konieczność ude-
terminowania remissy usprawiedliwiających, a
w czasie sprawy złożyć się mających, szczegó-
lnie zaś o to: żań. Deltrka ze skutku opisów
swojego oycy dóbr Herbowicz w Gubernii Miń-
skiej w Pttcie Rzeczy. położonych, i domu
w mieście Mozyrzu sytuowanego, będąc wła-
ścicielką, majątność zaś Cichinicz do czasu
tylko ukończenia nieletności swego potomstwa,
któremu dziedzictwo tego majątku przez oycę
żań. zostało przeznaczonem, mając poruczoną
do rozrządu, byż nie mogła obcą względem
interessów nieżyjącego teraz swego męża, któ-
ry dla oswobodzenia zasekwestrowaney w ro-
ku 1794 swej i swego brata fortuny, że na-
począł dzieło, ich zaś kredytorowie utworzyli
process w porządku zapretendowaney na ich
fundusze exdywizyi, i ta już udeterminowaną
została, żań. przeto część znaczniejszą kredy-
torów mężowskich, własnym opłaciwszy fundu-
szem, stała się nayznaczniejszą pretensorką, do
dóbr przez męża poszukiwanych, o jakowegdy
doszło dzieło do Rządzącego Senatu, ta Magistratura
do czasu rozwiązania pretensorstwa Oskierków,
o powrót dóbr zasekwestrowanych, ukazem w
roku 1806 nadesłanym, wstrzymała udetermino-
waną, na Oskierczyńskie fundusze exdywizyą.
Dla tego żań. zamiarem uczynienia mężowi w
jego dopominku pomocy, aby przez to zapew-
nić sobie repetycyą, za opłacone mężowskie o-
nera, zdeterminowała się własnym kosztem pro-
mować interest o wymienione mężowskie zase-
kwestrowane dobra, lecz że process ten wigcey
jak przez 20 lat w różnych Magistraturach in-
tentowany, a opinią Rady Państwa Naywyżey
konfirmowaną skonkludowany, nieprzyniosł od-
powiedniego widoków skutku, bo zamiast po-
wrótu dóbr zasekwestrowanych, udeterminowa-
no opłacić ze skarbu same tylko przedsekwe-
strowe Oskierczyńskie onera, na tychże dobrach
zahypotekowane, bez zapewnienia satysfakcyi po-
żniejszy mężowskim opłaconym kredytorom,
poniosłszy więc żań. nie małe straty na pro-
mocya wymienionego dzieła, i na opłatę mę-
żowskim kredytorom, sama zaś mając tylko u-
bespieczoną repetycyą za przedsekwestrowe o-
nera, znalazła obarczoną swój fundusz; gdy
zaś i udeterminowana przedsekwestrowym kre-
dytorom, w rzędzie których żań. jest nayzna-
czniejszą pretensorką, opłata od roku 1817,
to jest od czasu ukończenia pomienionego dzie-
ła, pomimo ciągłego starania i kosztów żań. za-
mitrężyła się, to więc zdziałało jey zawadę
uiszczenia się swoim pretensorom, z pomiędzy
których mało liczy się takich, którzy aktual-
nie zakredytowali summy na opisach przez żań.
w różnych tytułach wydanych zjaśnione, bo in-
ni niezaliczywszy żadnego grosza na ogromne
kapitały, wymogli od żań. opisy, drudzy zaś też
summy zwiększyli w zapisach nad ilość zakre-
dytowaną, a w rzędzie których policza się i
obżań. Mielnikowa, tytułująca się zastawniczką
dóbr Herbowicz za kapitał, jakiego w ilości
na prawie zastawnem opisaney nie zaliczyła, i
tak korzystnie mając postąpioną dzierżawę, zde-

terminowała się jeszcze na krzywdę żań. zwiększać sobie awantaże, przez środki w początkowym pozwie opisane, ani dozwoliła żań. użytku ze szczegółów, w tymże majątku pod prawo zastawne nie poddanych, owszem korzystając z okoliczności do powiększenia własnych awantażów, potrafiła wymodź od żań., w tę porę, kiedy ona była zagrożoną interessami, ostateczny jej potomstwa fundusz niszczeniem, kwiecąc z dopełnionych w czasie dzierżawy Herbowicz nadużyciów, i ustąpienie fundowej inwentarzowej obory, tudzież dalsze do użytkowania z majątku prawem zastawnem nie objęte szczegóły, za same tylko z napaści uformowane na rachunek funduszu żań. karby. W jakowym stanie rzeczy, gdy żań. powodem znajdowania się majątku Herbowicz pod obcą possessyą, i nieodzyskania kapitału za opłacone przedsekwestrowe onera, jej należnego, pozbawioną została z możności uszczerbienia się własnym pretensorem, oni zaś na to niemając względu, przez napoczęte w różnych jurydykcyach processa narazili żań. na nowe straty, bez widoku nawet, aby odziedziczone dekreta wyeksekwowanemi być mogły, gdyż obżał. Lenkiewicz przy rozprawie w Sądzie Izby Cywilney Minskiej złożywszy urzędowe świadectwo o nieznajdowaniu się wolnego żań. majątku, zapretendował repetycyi na summie, jaka się należy żań. ze Skarbu za przedsekwestrowe onera, ta przeto ostateczność zmusiła żań. na zapisaniem w aktach Ziem. Mozyr. oświadczeniu, zapowiedzieć ogólnych swych funduszów Exdywizyą, tym jedynie celem, aby w jednoczasowej przed Sądem Exdywizorskim rozprawie, wyświecić realną każdego pretensora należność, oraz źródło onej nastania; objaśnić koleje wymożonych przez obżał. Mielnikowę po zajęciu Herbowicz od żań. na jej krzywdę tranzaktów; zapobiedz zwiększeniu się onerów, przez narastające procenta, i za realne należności, zapisami podług obrzędu prawa sprawionemi, upewnione; zabezpieczyć z funduszów na taxę oddanych satysfakcyą, a tém samém ocalić masę kredalną od ruiny, do jakiej przez obżał. Mielnikowę, powodem do wolnego jej nad dobrami Herbowiczami rozrządu, i wymożenia od żań. opisów, kassacie ulegać powinny, zostaje nakłonioną. W celu jakowym powoławszy żań., obżałtch, w roku 1830, przed Sąd Izby Cywilney Minskiej, chociaż miała prawo spodziewać się, że Obżałt. przez wzgląd na własne dobro, nie będziecie miztrężyć rozprawy, dla uzyskania remissy, na Sąd Exdywizorski napoczętey, zdało się wszakże obżałt. mieć się niestannie, bo sama tylko obżał. Mielnikowa, dla zabezpieczenia się na possessyi Herbowicz, a obżałt. Wisłouch dla uposażenia żań. majątkiem do niej nie należnym, oświadczyli stannosć; a tak żań. z Mielnikową i Wisłouchem suspensionis, z dalszemi zaś niestanny uzyskawszy w roku ominionym marca 3. dekret, i w onym mając zastrzeżony warunek, aby żaden z pretensorów do czasu ude-terminowania remissy na exdywizyą nieprzeprowadzał processów funduszu żań. dotyczących się, ani przeprowadzonych nie doprowadzał do eksekucyi, chociaż była pewną, że nie zostanie narażoną na nowe straty w utworzonych processach, to wszakże nie wstrzymało niektórych z obżałtch od prześladowania żań., albowiem

obżałt. Snitko, powołał żań. do Sądu Ziem. Miń. o sumę jakby ze stopnia zeszłego Regenta Snitki jemu należną, od którego żań. nigdy żadnego grosza nie miała zaliczonego, a obżałt. Marszałek Sołtan rozwinął z żań. w Sądzie Ziem. Rzeczyc. process na ten przedmiot, iżby zmiztrężyć należność żań. dekretem oczewistym 1828 februar. 21 zaferowanym obliczoną, za którą w possessyi tradycyney znajdowała się wieś obżałt. Krasna zowiąca się w Pttcie Rzeczyckim położoną; w jakowym processie utworzwszy napastne pretensye do zeszłego Azulewicza zaregulowane, kognicyi i aktów wymagające, a przez to cywilnemu porządkowi właściwe, przez sam jedynie skutek złego przewodu prawa, przy drugiey kondemnacie podstępnie i nie we właściwym komplecie uzyskanej, zadyktował dla siebie wskazy i powrót do swego władania wsi Krasna, w tradycyinem władaniu żań. zostającej, oraz potrafił wyekskwować ten choć nieformalny dekret przez zdepossydowanie żań. z tradycyi, jakowe obżałtch działania wskazały potrzebę powtórnego ich pozwania przed Sąd Izby Cywilney; lecz gdy po wyterminowaniu pozwów za wpisanym aktora-tem przypadła rozprawa, sami tylko obżałt. Mielnikowa, Wisłouch, Lenkiewicz, Olewiński, X. Prorwicz, Michałowski i Star. Borkowicz oświadczyli stannosć na niestawiających, przeto uzyskawszy kondemnatę ze wskazem właściwym banicyi wieczney musiała zastanowić process na powtórnę suspensie, przez dekret w roku teraźniejszym marca 24. zaferowany, i dla tego żań. po raz trzeci pozywa obżałtch w prozbach: dekretów niestannych, wyżey datą pomienionych approbaty, i za onemi opłaty win niestannych z prawa wypadających nakazania, a w samej sprawie o udeterminowanie remissy na Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, dla jednoczasowego ze wszystkimi pretensoremami w tym sądzie rozliczenia się; o wyznaczenie do tego Sądu trzech obyekcyi, ulegać nie mogących dla złożenia kompletu Urzędników, dla rozwiązywania sporów z stawiającymi i niestawiającymi stronami, z pozwanymi i pozwać się z jedności interessu mogącemi, oraz do tegoż Sądu przeznaczyć Regenta i Komorników; o wstrzymanie wszelkich processów z żań. napoczętych niemniej konwikcyów i dekretów, w jakiej bądź jurydykcyi uzyskanych; o udeterminowanie na zjazd tegoż Sądu nayrychlejszego terminu do fundum Herbowicz w Ptt. Rzeczyc. sytuowanych, i co z tego majątku, wolnem od aktualney zastawy okaże się zarazem z domem w Mieście Mozyrzu sytuowanym, oraz ze wsią Krasną w tradycyinem dzierżeniu żań. będącą, a po oświadczeniu Exdywizyi, oraz po zapadłym początkowym w Sądzie Izby Cywilney dekrete, zastrzegającym, aby żaden z pretensorów żań. processów nieprzeprowadzał, ani uzyskanych wyroków nie eksekwo-wał przez obżałtgo Sołtana niewolnie odebranej w administracyą sądową zajęcia; ogólnych funduszów na taxę oddających się, naydokładniejszą inwentaryą i wymiar sporządzić, oraz z ogólnych funduszów sumpt dla żań. i lokatę, w dobrach tychże ubezpieczyć; o przepisanie Sądowi Exdywizorskiemu do zaskutecznienia właściwych reguł, a mianowicie, iżby akta z dzierżawy eksekwowanej na Herbowiczach przez obżałt. Mielnikowę, w szczegółach na

uprzedniey żałobie zjasnionych, wyexpedyował, komportacyą na wszystkich pretensorach sub-nu-juramenti do Kancellaryi Ziem. Mozyrskiej, dla wolney komunikacyi przeznaczył, a w powtórny terminie, przy rozwiązaniu sporów, iżby miał wzgląd na przepisy prawa, i za dokumentami objekcyi nieulegającemi, oraz podług ustaw przepisanych prawami sprawionemi, domierzył satysfakcyą przez wydział w taxie wieczystey sched; dla niestawających pretensorów, aby zakreslił amissyą i miał na względzie przebor procentow wyświecić się mający, oraz podstępne wymożenie przez obżal. Mielnikowę od żal. tranzaktów; za jakową Sądu Exdywizorskiego czynność, o ueterminowanie dla urzędników, Regenta i Komorników prawem ustanowionej nagrody, i o zaskutecznienie nie mniej prośb żalobą uprzednią objętych, i o to wszystko, co czasu sprawy proszonem będzie. Pisan 1852 roku junii 1 dnia.

Roku 1852 junii 13 dnia, Woźny Pttu Mozyrskiego, niżej własnoręcznie podpisany świadczę, iż tego pozwu kopii trzy zgodnych z tym autentykiem, w sprawie JW. Maryi z Oskierków Oskierczyney Strażnikowey Polney WW. Xttwa Littgo, z dokładem jej prawney opieki, wziąwszy jedną JW. Jerzemu Lenkiewiczowi Marszałkowi Pttu Mozyrskiego i jego Ekonomowi Antoniemu Wisłouchowi w folwarku Prndku, w Mozyrskim Pttcie podałem, drugą JWW. WW. Szlachetnym i Starozakonnym, a szczególnie: Antoniemu Olewińskiemu Podśędkowi Ziem. Mozyr., Hilaremu Michałowskiemu, X. Prorwiczowi, Janowi Snitkowi Kapitanowi, Maryi Liliowey Sędziny z dokładem opieki, XX. Bernardynom Mozyrskim, Zabłockiemu Assessorowi Sądu Ziem. Mozyr., Sadkowskiej wdowie z dokładem opieki, Teofilu Nowickiej Sowietnikowey, Antoninie Wankowiczowey b. Sędziny Bobr., i Zofii Jabłońskiej b. Chor. Pttu Mozyr. z dokładem ich mężow, sukcesorkom zeszłego Marszałka Nowakowskiego, X. Bielikowiczowi lub jego sukcesorom, Johannie Jabłońskiej z dokładem opieki, i sukcesorom zeszłego Michała Jabłońskiego, Wysockiemu Kupcowi, Czarneckiemu, Piaseckiemu, Grzegorzowi Żurawskiemu, Miładowskiemu, Sambukowi Kupcowi, Anewcie Horod. Stołowickiemu, Dyszczyńskiemu Kapitanowi, Josielowi Ofenhendowi, Michelowi Morduchowi, i Josielowi Gdłowiczom, do drzwi Sądowych w Mieście Mozyrzu, i trzecią takąż samą, i tymże samym osobom do drzwi Parafialnych Kościelnych w tymże Mieście poprzybijałem, i o rozprawie w Mińskiej Cywilney Izbie zawiadomiłem i ogłosiłem.

Adam Kaczanowski Woźny Pttu Mozyr.

Roku 1852 msca czerwca 13 dnia, przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Mozyrskiego Powiatowego Sądu, znajdując się obecnie Woźny wyżej wyrażony, niniejszy kwit relacyiny podanego pozwu w dwóch sztukach barwianie spisane, urzędowie zeznał, i takową czynność w protokule potocznym susceptowym, podpisem własney ręki zmocnił.

JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Mozyrskiego Pttgo Sądu pieczęć.

Świadczę Regent Knobelsdorf.

Roku 1852 msca czerwca, Woźny niżej

własnoręcznie podpisany świadczę, iż tego pozwu kopii pięć zgodnych z tym autentykiem w sprawie JW. Maryi z Oskierków Oskierczyney Strażnikowey Polney WW. Xttwa Litt. z dokładem prawney opieki wziąwszy: jedną dnia 14 JW. Anastazyi Mielnikowey Półkownikowey z dokładem męża w folwarku Herbowiczach, i drugą Wielebnym XX. Cystersom Kimbarowskim, oraz sukcesorom Konsencyusza i sukcesorom X. Cystersa Alberyka Swirskiego w folwarku Bobrowiczach w tymże samym dniu, trzecią JWW. i W. Antoniemu b. Chorążemu Pttu Rzeczy. i Albinowi odstawnemu Majorowi woysk Krajowych Oskierkom, oraz sukcesorom zeszłego Rena, z dokładem ich opieki dnia piętnastego w folwarku Nowym Dworze, czwartą dnia 16 w Sołtanowie JW. Wincentemu Sołtanowi b. Marszałkowi Pttu Rzeczy. Sztatt. Sowietnikowi i Kawalerowi lub jego sukcesorom w Pttcie Rzeczy. popodawałem, i piątą w tymże samym dniu WWJPP. a szczególnie Józefie Podwysockiej z dokładem opieki, Michałowi Rokickiemu, Wiszeniewskiemu Rotmistrzowi, Annie Mancewiczowey z dokładem opieki, Józefowi Korsakowi Sędziemu, Onufremu Podwysockiemu, Maryi Wołodźkowey, do drzwi Sądowych Powiatu Rzeczyckiego w Mieście Rzeczy przybiłem, i o rozprawie w Sądzie Cywilney Mińskiej Izby zawiadomiłem i ogłosiłem.

Adam Kaczanowski Woźny Pttu Mozyr.

Roku 1852 miesiąca 13 junii przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Rzeczyckiego Powiatowego Sądu znajdując się osobiście Woźny wyżej wyrażony, niniejszy kwit swój relacyyny, podanego w sprawie JW. Maryi Oskierczyney Strażnikowey Polney WW. Xttwa Litew., JW. Anastazyi Mielnikowey Półkownikowey i dalszym, pozwu, w dwóch sztukach barwianie spisany, ustnie i oczewisto zeznał.

Świadczę Regent Jaworowski.

Roku 1852 junii 20 dnia, Woźny Pttu Mozyrskiego niżej własnoręcznie podpisany, świadczę, iż tego pozwu kopii dwie zgodnych z tym autentykiem, w sprawie JW. Maryi z Oskierków Oskierczyney Strażnikowey Polney WW. Xttwa Littgo, z dokładem prawney opieki, wziąwszy jedną dnia 20 W. Polkowskemu w Mieście Rohaczewie podałem, i drugą w tymże samym dniu WWJPP. a szczególnie Halickiej wdowie z dokładem opieki, Januskiewiczowi Podśędkowi Rohaczewskiemu, Józefowi Piotrowskiemu Guber. Sekretarzowi, Jakóbowi Ossowskiemu, Terleckim Komornikom, Janowi i Konstancyi Szymonowiczom, Baranowskiemu, Annie Frentowey z dokładem opieki, Anastazyi Możańskiej z dokładem opieki, Stanisławowi Łaskiewiczowi, i Starozakonnemu Morduchowi Mińkieniowi mieszkańcowi Rohaczewskiemu do drzwi Sądowych Ujazdu Rohaczewskiego poprzybijałem, popodawałem, i o rozprawie w Mińskiej Cywilney Izbie zawiadomiłem i ogłosiłem.

Adam Kaczanowski Woźny Pttu Mozyr.

Roku 1852 junii 20 dnia, na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Rohaczewskiego Ujezdnego Sądu stanąwszy obecnie JPan Woźny wyżej wyrażony, takowy kwit relacyiny pozwu w sprawie JW. Maryi Oskierczyney

(*)

Strażnikowej Polney W. X. Littgo, W. Polkowskemu i dalszym w relacji pomienionym, podanego zeznał — Pozew ten do zeznania w Rohaczewskim Ujezdnym Sądzie przyjąłem Sędzia Sołtan.

Jest w aktach, świadczę, Alexy Okinczyc, Kancelarzysa Ptt. Rohaczewskiego Sądu. (862)

3. Od Wileńskiej Skarbowej Izby ogłasza się. Pojezuicki majątek Pelikany Wileńskiej Gubernii w Brastawskim powiecie położony, w którym po posledniej rewizji liczy się mezbkiey pćci dusz 271, a podług lustracyynnych inwentarzów oceniony 41, 250 rubli srebrem, ma się sprzedawać w rzeczoney Izbie, na prawidłach dla majątku tego rodzaju postanowionych, dla czego i przeznaczony publiczny targ 15go, a przetarg 19go dnia października terażniejszego 1852 roku. Zyczący kupić ten majątek, zechcą przybyć do tej Izby sami z pewnemi ewikcyami, któreby odpowiadały dwóletniej proporcji 6go procentu od summy, jaka przy targach zamierzona będzie, lub przystać od siebie pełnomocników. Junii 12 dnia 1852 roku.

Sowietnik Jan Kryłow.

Kontroler Jan Abramowicz. (886)

3. Opieka Szlachecka Powiatu Wileńskiego, z powodu zaszczytnej śmierci Xiędza Atanazego Ihnatowioza Kanonika Katedry Wileńskiej, po nastącej w dniu 9 marca terażniejszego roku rezolucji, wzywała Sukcesorów i pretensorów, iżby w przeciągu sześciomiesięcznego terminu jawili się w Opiece niniejszej z prawnymi dowodami; lecz gdy z Sukcesorów nikt nie jawił się, a pretensorowie przed wyściem jeszcze zakreślonego terminu, objawili już stosunek przewyższający nawet ogólny fundusz po tymże zeszytym pozostały; w celu więc przyspieszenia satysfakcji jawiącym się pretensorom, taż Opieka wzywa: aby unikając kosztów i straty czasu w poszukiwaniu swych należności, przez rozdział sposobem Exdywizji, jawili się w Opiece, po upłynieniu terminu sześciomiesięcznego, to jest: w dniu 12 września bieżącego roku, w celu zrobienia między nimi układu; w przeciwnym razie, gdyby układ do skutku nie doszedł, pieniądze odesłane zostaną do Prykazu, a Dzieło do Sądu Powiatowego Wileńskiego. — Zastrzega przy tém Opieka, że nieobjawione pretensye do oznaczonego terminu, podług prawa, żadnego już znaczenia mieć nie będą.

Prezydujący w Opiece Pełniący Urząd Marszałka Powiatowy Sędzia i Kawaler

Gaspar Hornowski.

Za Sekretarza J. Karwowski. (881)

3. Roku 1852 miesiąca julii 7 dnia, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski nad majątkiem Poholską w Powiecie Oszmiańskim sytuowanym do dziedzictwa X. Jakóba Jankowskiego Dziekana Litzkiego, successora zesłego Walentego Jankowskiego Prezydenta należnym, za remissą Sądu Powia-

towego Oszmiańskiego ustanowiony; po zatwierdzeniu czynności pierwszemu zjazdowi właściwym, oraz wymiaru, na dalsze kontynuowanie sprawy konkursowej, jurydykcyą swoją do Miasta Powiatowego Oszmiany przeniosłszy. Lubo przez awizacyą do Gazet Kuryera Litewskiego dnia 3 lutego idącego 1852 roku podaną, tak konkurs oświadczającego X. Jakóba Jankowskiego, jako też kredytorów i pretensorów, aby ci na dzień 3ci marca terażniejszego roku z dowodami do miasta Powiatowego Oszmiany przybywali, i do tłumaczenia się w sprawie przystępowali, wzywał. Jednak kiedy od wyrażonej daty po niniejszą, mimo prawie ciągłe egzystowanie Sądu, kredytorowie i pretensorowie z pretensyami swojemi, w celu otrzymania satysfakcji, a X. Jankowski jako debitor, niewchodzą. Przeto Sąd Exdywizorski, na wzięcie poruczonej sobie sprawy konkursowej w namowę dzień 26 terażniejszego msca julii zadeterminowawszy. Aby do takowego terminu kredytorowie, oraz debitor nieodmiennie z pretensyami swojemi jawili się, po raz ostateczny przez gazetę Kuryera Litewskiego awizując, że w przeciwnym razie na niestawiających amissya zapisana zostanie, ostrzega.

Prezydujący w Sądzie Pttwym i Exdywizorskim Józef Bukaty.

Antoni Swierszczek Rewkowski Assessor Sądu Ptt. i Exdyw.

Ignacy Gieralt Januszewicz Assessor Sądu Pttu Oszmian. Exdywizor.

Stanisław Suroż Regent. (885)

3. Francuzka Guvernantka Antonina de Mathis, mając otrzymaną w Subseliach Wołkowyskich dekret na 50,000 złotych, gdy niemogła do majątku Pacewicz wprowadzić tradycji, wchodziła z niżej podpisanym w układy i na skutek takowych wzięła u żony mojej Anny z Bulharynow Mickiewiczowej Skarbney Powiatu Wołkowyskiego 600 rubli, a później gdy układy nie doszły do końca przeto de Mathis na wzięte 600 rubli w roku przeszłym 1851 junii 6 dnia, wydała oblig z ewikcyą na tychże funduszach i obowiązkiem wypłacenia zawinionej summy dnia 11 apryla 1852 roku; lecz gdy dotąd nie uiściła się, nie ma żadnego innego majątku, oprócz wspomnionego dekretu, który stara się komukolwiek przelać, i sama uzyskała już paszport, wydalita się na Białoruś, z tego powodu widząc zawód od Pani de Mathis, oraz jey usiłowanie ku prze-frymarczeniu swojego funduszu, a stąd i niepewność odebrania należności; oświadczam Publiczności, że Pani de Mathis, oprócz zawinionych żonie mojej pieniędzy, jeszcze liczne porobiła kredyta; a zatem, żeby nikt w układy o nabycie dekretu i obligów de Mathis służących nie wchodził, proszę, albowiem będzie musiał odpowiedzieć żalącemu się.

9 klasy Skarbny Pttu Wołkow. Franciszek Rymwid Mickiewicz. (869)

Drukarnia A. Marcinowskiego.

Pozwolono drukować. Wilno 17 Lipca 1852 roku.

CENZOR Paweł Kukolnik.